

допомагають законно і менш трудомістким отримати потрібну суму боргу, нерідко в досудовому порядку.

Таблиця 1

Позитивні та негативні сторони самостійного стягнення боргів

Переваги	Недоліки
Дохід у вигляді відсотків, штрафів та ін комісій	Вилучення коштів на формування резервів
Самостійне спілкування з клієнтом і вирішення складних ситуацій	Тривалий процес
Інформація про наявність проблемних боргів не стає публічною	Витрати на стягнення
Ефективно для великих кредитів	Результат не гарантований

З колекторськими агентствами можливі такі варіанти взаємодії [1]:

1. Викуп проблемного портфеля за погодженою сторонами ціною.
2. Агентство приймає на обслуговування тестовий портфель (5-10% від запланованого до продажу кількості справ) і проводить по ньому роботу протягом трьох місяців.
3. Якщо оцінка вартості портфеля простроченої заборгованості є для кредитної організації проблематичною або її не влаштовують запропоновані варіанти, агентство може викупити портфель за мінімальною вартістю із зобов'язанням виплачувати банку із суми зборів узгоджений відсоток протягом певного терміну.

Вибір схеми співробітництва з колекторським агентством залежить від фінансового розрахунку. Якщо у кредитної організації немає проблем з ліквідністю, то, вона, як правило, готова укласти з колекторами агентський договір і чекати закінчення їх роботи. До того ж фінансове становище боржників може з якихось причин покращитися, і вони зуміють погасити свою заборгованість. Інші банки готові пожертвувати цією можливістю і, прагнучи зберегти ліквідність, продати боргові портфелі, щоб якнайшвидше отримати кошти. Таким чином, все залежить від банку - він сам повинен визначитися, як зі схем для нього більш приваблива.

- Література:** 1. Бобко А.В. Порядок роботи клієнтів банків з проблемною заборгованістю своїх контрагентів - № 2, 2010.
2. Коцовська Р.Р., Павлишин О.П., Хміль Л.М. Банківські операції: Навч. посібник. – К.: УБС НБУ, 2007. – 390 с.
3. Міщенко В.І., Слав'янська Н.Г. Банківські операції: Підручник — К.: Знання, 2006,— 727с.

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД РЕГУЛЮВАННЯ ТРАНСФЕРТНОГО ЦІНОУТВОРЕННЯ НА ПРИКЛАДІ США ТА КИТАЮ

Освальд М.В., аспірант, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ, Україна

Світова фінансова криза та посилення зовнішньої нестабільності вплинули на збільшення використання трансфертних цін, що призводить до витіснення слабкіших

конкурентів, виникнення бар'єрів для виходу на ринок нових конкурентів, зменшення податкових надходжень. У зв'язку з цим країни діяльності ТНК впроваджують системи регулювання трансфертного ціноутворення. Першою країною, що почала впроваджувати контроль даної сфери вважається США (1928 р.) [1], Китай у свою чергу є однією із швидко розвиваючих країн, яка активно залучає інвестиції ТНК. Саме тому будуть досліджені системи регулювання цих країн (див. табл. 1).

Таблиця 1

Системи регулювання трансфертного ціноутворення США та Китаю

Критерій	США	Китай
Принцип «витагнутої руки»	Використовується діапазон, в який повинна входити трансфертна ціна	Використовується діапазон, в який повинна входити трансфертна ціна
Метод TNMM		+
Метод Profit split		+
Метод CPM	+ (основний метод)	
Метод CUP		+ (специфічні умови щодо кожного типу транзакцій)
Зв'язність асоційованих сторін	Будь-які види відносин між сторонами, що контролюються спільними інтересами	Будь-які відносини, що витікають із взаємних інтересів; основні фактори: 25% долі компанії, значні боргові зобов'язання (50% від капіталу)
Угоди про попереднє встановлення ціни	Угоди між податковими органами та платниками податків, заздалегідь визначають набір критеріїв	Обмеження на укладання угод щодо надання послуг. Угоди реєструються в Податковій адміністрації
Корегування	Податкове управління США не має права корегувати ціни, якщо вони знаходяться в межах діапазону принципу «витагнутої руки», у іншому випадку в односторонньому порядку проводиться коригування	Податкова адміністрація Китаю корегує трансфертні ціни у випадках: транзакції не виконуються за принципом «витагнутої руки», подана неповна або невірна інформація до адміністрації
Штрафні санкції	Якщо корегування трансфертних цін складає більше 5 млн. дол. США, тоді штраф - 5% від суми податку, 20 млн. дол. США – 40%.	Якщо використання трансфертних цін не може бути пояснено згідно правил регулювання, тоді будуть пред'явлені штрафні санкції у розмірі 5% від суми податків

Джерело: складено автором за [1],[2],[3]

Результати аналізу дають змогу зробити наступні висновки: система США є однією з розвинутіших та найбільш жорсткою, увага приділяється реальним умовам, а не договірним; на відміну від США, система регулювання Китаю значною мірою базується на принципах ОЕСР, більше уваги приділяється оформленню документації та типам транзакцій. Таким

чином, можна сказати, що дані системи регулювання трансфертного ціноутворення можуть бути використані для формування законодавчої бази в Україні, виходячи зі специфіки функціонування економіки України.

- Література:** 1. Задоя А.О., Венгер С.А., Трансфертне ціноутворення у міжнародному бізнесі. Академічний огляд, 2011, №2 (35), ст.156-163
2. New transfer pricing requirements in China. - [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.deloitte.com/assets/Dcom-China/Local%20Assets/Documents/cn_mfg_newtransferpricingrequirementsinchina_100609.pdf
3. Electronic Code of Federal Regulations. U.S. Government Printing Office. - [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ecfr.gov/>